

בעניין:

1. נעם קורב ת.ז. 3151417600

מרח' מרדכי היהודי 21, ירושלים

2. אביאל רוזנבאום 205697543

מכפר פינס

ע"י באי כוחם עוה"ד אורי קורב (מ.ר. 20923)

ואסף בנמלך (מ.ר. 35079) ו/או דן קורב (מ.ר. 99605)

התובעים

- נ ג ד -

יגאל כנען ת.ז. 54678206

מרח' נחל אשלים 25, כפר אדומים

טל': 054-4622258 ; דוא"ל: canaani@netvision.net.il

על ידי ב"כ עו"ד אלעדי ויזל מ.ר. 93609

ארגון חננו, בית הדפוס 12 ירושלים

מען למכתבים: ת.ד. 34482 ירושלים, 9134401

נייד: 052-5622669

דוא"ל: eladi5300@gmail.com

הנתבע

כתב הגנה

הנתבע, מר יגאל כנען (להלן: "הנתבע") מתכבד להגיש לבית המשפט הנכבד כתב הגנה זה, לתביעה אשר הוגשה על ידי התובעים, מר נעם קורב ומר אביאל רוזנבאום (להלן: "התובעים").

בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את התביעה ולחייב את התובעים בהוצאותיו הריאליות של הנתבע, לרבות שכ"ט עורך דין.

כל הטענות בכתב התביעה מוכחשות, אלא אם כן הודה הנתבע בטענה כלשהי במפורש. בכל מקום בו יתייחס הנתבע, לאחר הכחשה, לנטען בכתב התביעה - אין לראות בהתייחסות הנ"ל כגורעת מכלליות ההכחשה שלפניה. הודאה בטענה עובדתית כלשהי מתייחסת אך ורק לעובדות שבה ולא למסקנות, תיאורים, רמזים או השערות, הנכללים באותה טענה בפרט או בכתב התביעה בכלל. אין באמור בכתב הגנה זה כדי להעביר את נטל הראיה ו/או את נטל ההוכחה אל הנתבע מקום שהוא מוטל על-פי דין על התובע.

כל הטענות בכתב ההגנה נטענות במצטבר ו/או לחלופין, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

▪ יפוי כח, מצ"ב כנספח 1

תמצית הטענות

א. פתח דבר

א.1. מדובר בתביעה קנטרנית, פרוגרסיבית, חסרת תום לב ומשוללת עילה משפטית או אחיזה במציאות התיירותית בארץ. כל תכליתה של תביעה זו היא ניסיון להתעשרות (כלכלית וציבורית) על חשבון הנתבע, תוך ניצול ציני של הליכי משפט ודרישת **סעד כספי דרקוני, בלתי מידתי ומשולל כל פרופורציה**.

א.2. הנתבע הינו אזרח שומר חוק, קצין מילואים מצטיין (סא"ל במיל'), אשר הקדיש את מיטב שנותיו וחיייו לביצור ביטחונה של מדינת ישראל. הנתבע, שסיים את קורס טיס כנווט קרב, שירת בחיל האוויר והשתתף באופן פעיל בכל מערכות ישראל והפעילויות הקרבות מקיץ 1977 ועד למבצע "צוק איתן" בשנת 2014. בין היתר, נטל הנתבע חלק פעיל בתקיפת סוללות הטילים הסוריות במבצע "ערצב 19" בשנת 1982. הנתבע המשיך לשרת בקו הראשון של העשייה הביטחונית עד לשחרורו משירות מילואים בגיל 60, בדרגת סגן-אלוף, כנציג חיל האוויר לאלוף פיקוד הדרום.

ב. טענות מקדמיות - היעדר עילה, חוסר תום לב קיצוני ושימוש לרעה בהליכי משפט

ב.1. דין התביעה להידחות או לחילופין להימחק על הסף בשל היעדר עילה וחוסר תום לב קיצוני (בהתאם לסעיפים 41, 42 ו-43 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018).

ב.2. חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: "חוק איסור הפליה" או "החוק"), אינו חל בנסיבות עניין זה, וכתב התביעה אינו מגלה תשתית משפטית המאפשרת להחיל דינים ציבוריים על בית מגורים של משפחה.

ב.3. בנוסף, התביעה דגן מעלה סימני שאלה כבדים ומטרידים באשר לתום לבם של התובעים, והנסיבות האופפות אותה מלמדות כי אין מדובר ב"תאונה צרכנית" מקרית ותמימה, אלא נחזות כמהלך יזום ומלאכותי שנועד לכפות התנגשות ערכית ומשפטית. תובע 1 הינו פעיל בזירה הציבורית אשר מרבה לבקר בפומבי את משנתה ואנשיה של מפלגת "נעם" (בה כיהן הנתבע בעבר כמועמד). בחירתם של התובעים לפסוח על פני היצע נרחב של מתחמי נופש מסחריים וניטרליים, הכוללים מתקני נופש ובריכה פעילה בשבת, ולפנות באופן ממוקד דווקא אל יחידת האירוח הבסיסית של הנתבע, הממוקמת בתוך מרחב ביתו הפרטי ובתוך תחום מחייתו המשפחתי, מקימה יסוד מוצק לחשש כי כותלי בית המשפט הנכבד משמשים כאן אמצעי להכאת יריב השקפתי, תוך ניסיון לכפות עליו בתוך ביתו הפרטי אג'נדות ציבוריות עליהן הוא חולק, ותוך ניהול הליך המהווה, הלכה למעשה, שימוש לרעה בהליכי משפט.

ג. תמצית טענות ההגנה

ג.1. לנתבע עומדים קווי הגנה משפטיים וחוקתיים בצורים, השומטים לחלוטין את הקרקע תחת התביעה בשלושה מעגלים קריטיים, ואלו הם בקליפת האגוז:

ג.1.א. **במישור התחולה (בית מגורי משפחה ולא מקום ציבורי):** יחידת האירוח "נוף כנען" איננה "מקום ציבורי" כהגדרתו בחוק, אלא יחידה המונה שני חדרי שינה קטנים בלבד (כ-25 מ"ר כל אחד), הממוקמים בקומה השנייה בתוך בית מגוריו הפרטי של הנתבע, שבו הוא מתגורר עם רעייתו וילדיו. החדרים פטורים מחובת רישוי עסק, אינם מהווים ישות קניינית נפרדת, וחולקים את אותה החצר, הבריכה והמבנה עם משפחת הנתבע.

ג.1.ב. **במישור הסטטוטורי (החריג בסעיף 3(ד)(1)):** אף אם ייקבע בדוחק כי החוק חל, הרי שעומדת לנתבע ההגנה הקבועה בחוק עצמו, הפוטרת מאחריות כאשר הדבר מתחייב מאופיו וממהותו של המקום או השירות. כפיית הנתבע לארח בתוך קורת גגו, מעל ראשיהם של ילדיו ונכדיו, אורח חיים הפוגע עמוקות באמונתו ובצביון ביתו, חותרת תחת עצם מהותו של מוסד האירוח הביתי.

ג.1.ג. **במישור החוקתי (החירות מכפייה וחופש הדת):** ניסיון החלת הדין הציבורי על בית פרטי פוגע אנושות בזכויות היסוד של הנתבע – אדם שומר מצוות (חרד"לי) – לפרטיות, לאוטונומיה ולחופש הדת והמצפון, המוגנות בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו - "אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו". הנתבע אינו יכול להיאנס לארח בדל"ת אמותיו, ולעיני בני משפחתו, קשר זוגי המנוגד לחלוטין לאיסורי תורתו למצפנו ולאורחות ביתו. לא יתכן לאפשר לטרמינולוגיה שוויונית במרחב הציבורי לרמוס את חירותו של הפרט בתוך מבצרו – ביתו שלו.

ד. טיעונים לעניין הסעד המבוקש

ד.1. סכום התביעה המופרך, בסך 156,816.4 ש"ח, משקף מניעים נקמניים, וניסיון להתעשר על חשבון הנתבע, ואינו קשור לפיצוי על נזק קונקרטי או אף עוגמת נפש אמיתית כפי שיובהר בהמשך.

ד.2. על מנת לסבר את האוזן, הסכום הנתבע שווה ערך להכנסות הצימר במשך כחמש שנים. יוזכר כי שש השנים האחרונות התאפיינו במשברים קשים בענף התיירות (מגפת הקורונה ומלחמת חרבות ברזל) אשר הביאו לצניחה של כ-70% בהכנסות הצימרים הפרטיים, ודרישת הסעד המנופחת אינה אלא ניסיון להתעשרות פסולה על חשבון הנתבע ולהכאתו הכלכלית.

פירוט הטענות

ה. היעדר תחולה לחוק איסור הפליה במקרה דנן

- ה.1. המסד העובדתי – מיקום יחידת האירוח ואופייה הביתי המובהק: יחידת האירוח "נוף כנען" איננה בית מלון, אכסניה מסחרית או "מתחם צימרים" מנותק, כלשון התביעה. מדובר כיום בסך הכל בשני חדרי אירוח קטנים (כ-25 מ"ר), המצויים **ממש בתוך בית המגורים הפרטי של משפחת כנען**, בו מתגורר הנתבע עם רעייתו וילדיו מזה למעלה מ-16 שנים. מפאת היקפם המצומצם, החדרים הללו פטורים מחובת רישוי עסק. החדרים הללו אינם מהווים ישות קניינית נפרדת; הם מצויים בתוך בית מגוריו האישי של הנתבע, תחת אותה קורת גג, ונהנים בחלק משעות היום משימוש בגינה ובבריכה של בני המשפחה.
- ה.2. אי-עמידה בהגדרות סעיף 2 לחוק: יחידת אירוח ביתית מעין זו אינה עולה כדי "מקום ציבורי" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק איסור הפליה. החוק, אשר עוד בשמו מוגדר כחוק האוסר הפליה "במקומות ציבוריים", נועד להסדיר את ההתנהלות במרחב הציבורי.
- ה.3. ניסיונם של התובעים להחיל את הוראותיו של החוק על חדרי אירוח המצויים בתוך ביתו הפרטי של אדם – בלב מרחב המחיה המשפחתי המוגן שלו – מהווה ניסיון לעיוות הדין ולהחלתו בצורה דרקונית **לשם כפייה אידיאולוגית ואנטי-דתית בתוך דל"ת אמותיו ומבצרו הפרטי של הנתבע**.
- ה.4. החרגת הספרה הפרטית מתחולת החוק בפסיקה: הלכה מושרשת היא כי חוק איסור הפליה אינו משתרע על כלל הפעולות האנושיות, ואינו חל על פעילויות במרחב פרטי. הפסיקה עמדה פעם אחר פעם על כך שהחוק אינו חל על פעילויות במרחב פרטי. כך למשל נקבע כי **חוק איסור הפליה אינו חל על השכרת דירה**.
- ה.5. דוגמה נוספת, בתי המשפט שבו ואישרו כי עקרונות המשפט הציבורי והוראות חוק איסור הפליה אינם גוברים על פני חירותו של הפרט בביתו שלו, ואינם **מונעים הגבלת כניסה למקרקעין המשמשים למגורים פרטיים** (ראו והשוו: ת"צ 8214-05-14).
- ה.6. חובת הזהירות השיפוטית מפני הרחבת החוק לתוך בתים פרטיים: בתי המשפט הכירו בצורך באיפוק ובזהירות שיפוטית יתרה מפני הרחבה פרשנית מנופחת של איסורי ההפליה, באופן שיחריב את חירות הפרט.
- ה.7. יפים לעניין זה דברי בית המשפט המחוזי ברע"א 28822-11-25 **שי לוי נ' תל אביב הילטון בע"מ**:

"לא למותר לציין, כי חוק איסור הפליה נועד לאזן בין עיקרון השוויון, כערך חשוב בחברתנו, לבין חירותם הכלכלית של בעלי עסקים פרטיים הפונים לקהל הרחב. עיקרון השוויון אינו בגדר חזות הכל, וחירותם הכלכלית של תושבי המדינה אף היא אינה חזות-הכל. מדובר בערכים חשובים שיש לאזן ביניהם. האיזון שביקש המחוקק לכוון מחייב אפוא זהירות רבה בהרחבתם של איסורי הפליה מעבר לאלו שהוכרו במפורש בחוק".

(ההדגשות כאן ובהמשך אינם במקור. א.ו.).

ה. **הגנת הבית כמבצר אישי:** העולה מן המקובץ הוא, כי אין ליתן יד לניסיון לטשטש את הגבולות הברורים שבין המרחב המסחרי-ציבורי לבין בית מגוריו הפרטי של אדם. אין להחיל את חובותיו של חוק איסור הפליה לתוך מבצרו האישי של הנתבע, תוך רמיסה מוחלטת של חירותו האישית, חופש המצפון שלו, **וזכותו הבסיסית לקבוע מי יכנס בשערי ביתו הפרטי ובין כותלי משפחתו.**

ו. **טענה חילופית ומשלימה: אי-סבירות חוקתית בהחלת החוק על בית מגורי משפחה**

1.ו. **בכורה לערך החירות והאוטונומיה בספרה הפרטית:** אף אם ייקבע כי מבחינה טכנית יבשה ניתן לדחוק את גבולות ההגדרה הסטטוטורית ולראות ביחידת האירוח הביתית משום "מקום ציבורי", הרי שלאור עקרונות היסוד של שיטתנו המשפטית, אין זה סביר, מידתי או חוקתי לעשות כן.

2.ו. הלכה מושרשת היא כי עקרון השוויון אינו נהנה ממעמד בלעדי או מוחלט במערכת היחסים שבין פרטים ברשות היחיד. כפי שנקבע ברע"א 8821/09 :

"ערך השוויון במשפט הפרטי איננו ערך יסוד בלעדי; נהפוך הוא, בספרה הפרטית – החירות היא הכלל, ועקרון השוויון הוא החריג לו".

3.ו. **הגנה חוקתית על חופש המצפון והדת בין כותלי הבית:** חופש המצפון וחופש הדת הינם ערכים חוקתיים מן המעלה הראשונה בשיטתנו. חופש המצפון מעניק הגנה יסודית לזכותו של אדם – דתי ושאינו דתי כאחד – **שלא להיכפות לבצע מעשים העומדים בסתירה מוחלטת לצו מצפוני, ובפרט כאשר מדובר במעשים הנעשים בין קירות ביתו.** הנתבע הינו אדם דתי, המנהל את ביתו ואת אופי האירוח בו על פי קווים אדומים השקפתיים והלכתיים ברורים (כגון סגירת הבריכה והימנעות ממוזיקה בשבת).

4.ו. אפילו לפי הגישה הרדיקאלית המבקשת לצמצם את תחולת המשפט הדתי לזירה הביתית בלבד ("היה אדם בצאתך ויהודי באהלך"), הרי שבמקרה דנן, כל מבוקשו של הנתבע היה לממש זכות זו ממש, **ולנהוג כיהודי באוהל-ביתו שלו.**

5.ו. **כפיית איסור הלכתי והשקפתי בתוך מרחב בית המגורים:** על פי אמונתו ההלכתית והשקפתו הערכית של הנתבע, אירוח מודע של זוג חד-מיני בתוך קורת גגו, ביחידה שבה הוא עצמו סידר מיטה זוגית, מהווה **עבירה על מצוות תורתו וזאת תוך סיוע לאיסור חמור.**

6.ו. הדבר עומד אף בסתירה חזיתית להשקפתו, לפיה מתן לגיטימציה לנטיות אלו חותר תחת מוסד המשפחה והבריאות הטבעית, ומהווה חלק ממהלך כפייתי של גישות פרוגרסיביות המבקשות לשנות את צביונה התרבותי של החברה ומדינת ישראל.

7.ו. כפיית הנתבע לפעול אקטיבית בניגוד מוחלט לצו מצפוני ומצפונה של משפחתו בתוך דל"ת אמותיו אינה מקדמת שוויון, אלא מהווה **כפייה אידיאולוגית ואנטי-דתית פרוגרסיבית ודורסנית, הפוגעת בליבת האוטונומיה של הפרט ובזכותו לעצב את סביבתו המשפחתית המוגנת.**

8.1. **המשפט הבינלאומי – החירות החוקתית מכפייה:** מגמה פרשנית זו נתמכת במשפט הבינלאומי המשמש ככלי מרכזי חשוב בדין הישראלי. מדינת ישראל אישרה את האמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות (ICCPR), המעגנת בסעיף 18 את חופש המחשבה, המצפון והדת, וקובעת במפורש כי:

לא יהיה אדם נתון לכפייה אשר תפגע בחירותו להיות בן דת או אמונה, או לאמץ דת או אמונה שבחר.

9.1. **שרטוט קו הגבול החוקתי:** נמצאנו למדים, כי קבלת התביעה פירושה מחיקה מוחלטת של קו הגבול המפריד בין הציבורי הפרטי, וביטול מוחלט של החירות המצפונית של אדם בביתו שלו. משמעות הדבר היא הפיכת רשות היחיד לזירה כפייתית שבה נרמסת אמונתו הדתית של אדם בתוך מבצרו הפרטי.

10.1. תוצאה קשה מעין זו איננה חוקתית, איננה מידתית, והיא סותרת חזיתית את המרקם העדין של הערכים המוגנים בשיטת המשפט בישראל, תוך סדיקת האיזון המאפשר לקבוצות השונות המרכיבות את הקשת הציבורית בישראל לחיות זה לצד זה, ותוך הפיכת עקרון השוויון, מכלי שנועד להגנת הכלל, לאמצעי למחיקת חירותו של הפרט בין חומות ביתו – מעוז חירות הפרט האחרון.

ז. **טענה חילופית ומשלימה נוספת: צביונה החוקתי של מדינת ישראל כמדינה יהודית ככלי פרשני**

1.ז. **מעמדה החוקתי העצמאי של הזהות היהודית:** עד כה, נבחנו הזכויות בכתב הגנה זה דרך פריזמה של זכויות אזרחיות אוניברסליות כגון חופש המצפון וכבוד האדם. אולם, עקרונות היסוד של שיטת המשפט בישראל אינם נעצרים שם. מדינת ישראל, כעולה מהכרזת העצמאות ומחוקי היסוד שלה, היא מדינת הלאום של העם היהודי. **לערכי היהדות, למסורת ישראל ולמשפט העברי ישנו מעמד חוקתי, תרבותי וקיומי עצמאי, המהווה חלק בלתי נפרד מתקנת הציבור ומתכליתו של כל דבר חקיקה.**

2.ז. **עיגון חוקתי בחוק-יסוד מדינת הלאום:** מעמד חוקתי מובהק זה קיבל משנה תוקף עם חקיקתו של חוק-יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי. הוראותיו של חוק יסוד זה מחייבות את בתי המשפט להעניק משקל פרשני נכבד לשימור המורשת, הדת והמסורת היהודית. פגיעה אקטיבית וכפייה של הפרת דיני התורה ברשות היחיד של אדם פרטי, עומדות בסתירה חזיתית לתכלית החוקתית השואפת לבצר את יכולתם של אזרחי המדינה לחיות את ערכי היהדות.

3.ז. **שלילת פרשנות המאלצת אזרח לסייע לדבר עבירה בביתו:** מתוך קריאה הרמונית של חוקי היסוד, לא ייתכן כי במדינת ישראל – מדינת לאומו של העם היהודי – יפורש חוק אזרחי-מסחרי (כדוגמת חוק איסור הפליה) באופן המקים חובה משפטית על אדם פרטי, במסגרת המשפט הפרטי ובתוך מבצרו הביתי, לעבור על חוקי התורה ולסייע אקטיבית למה שנתפס בעיניו כאיסור הלכתי חמור. פרשנות המבקשת לנתק את הוראות החוק מצביונה ומערכיה היהודיים של המדינה, מרוקנת מתוכן את חופש הדת והמצפון המינימלי של האזרח הדתי במדינתו שלו.

ח. חוסר תום לב קיצוני ושימוש לרעה בהליכי משפט

ח.1. הרקע האידיאולוגי והיריבות המוקדמת: מכלול הנתונים העובדתיים והראייתיים מוביל למסקנה כי קיים יסוד סביר ואיתן להניח כי התביעה דן **איננה תוצר של "תאונה צרכנית" מקרית, אלא מהווה מהלך מכוון, מושכל ומתוכנן**. הנתבע הוא דמות מוכרת בציבור, ומי שכהן בעבר כמועמד מספר 3 ברשימת מפלגת "נעם" לכנסת. עיון בפרסומיו הפומביים של תובע 1 מעלה כי הוא מבקר שיטתי, חריף ועקבי של מפלגה זו עוד מחודשי הקמתה הראשוניים. לא בכדי בחר התובע לקשור, באופן ישיר ואקטיבי, עוד בפוסט "היציאה מהארון" שלו משנת 2020, **בין חשיפת נטייתו המינית לבין התנגחות חזיתית ופוליטית במפלגת "נעם" ובאנשיה** – קו בו הוא מתמיד באדיקות מזה שנים.

▪ **פוסט "יציאה מהארון" פומבי של תובע 1 (מיום 15.1.2020), בו בחר התובע, כבר בפרסומו הראשון בנושא, לקשור בין נטייתו המינית לבין מאבק חזיתי במפלגת "נעם", מצ"ב כנספח 2**

▪ **פוסט בו עושה התובע 1 שימוש אקטיבי ומכוון בזהות הלהט"בית לצורך התקפה אישית נגד ח"כ אבי מעוז, יו"ר מפלגת "נעם" - עובדה המלמדת על האיבה המוקדמת של התובעים כלפי המפלגה איתה מזוהה הנתבע, מצ"ב כנספח 3**

▪ **פוסט נוסף המנצל את הזהות הלהט"בית לצורך ניגוח פומבי של הרב צבי קוסטינר, תוך הקפדה על הדגשת הקשר שלו להנהגה הרוחנית של מפלגת "נעם", מצ"ב כנספח 4**

▪ **פוסט נוסף ובו ניגוח אישי ופוליטי של אישי ציבור נוספים על רקע התבטאויותיהם בסוגיית חופש המצפון של נותני שירותים (אנשי רפואה ומלונאות) – סוגיה העומדת בליבת המחלוקת בתיק דנן, מצ"ב כנספח 4**

ח.2. בחירת יחידת האירוח של הנתבע והפרטים המזהים: בנסיבות אלו, "צירוף המקרים" במסגרתו בחרו התובע 1 ליצור קשר דווקא עם הנתבע, ולבקש לנפוש דווקא ביחידת אירוח פשוטה הממוקמת פיזית בתוך מבנה בית מגוריו האישי, מעורר תהיות קשות. שמו של הנתבע, השתייכותו הפוליטית לשעבר ועמדותיו מפורסמים וגלויים לכל, ודאי למי שעוקב ומבקר את אנשיה באופן קבוע.

ח.3. חשד זה מתעצם שבעתיים נוכח העובדה כי התובעים יצרו קשר באמצעות יישומון ה-WhatsApp פלטפורמה בה מופיע שמו המלא של הנתבע באופן אוטומטי וברור (שם אשר המוכר לתובע 1 כמי שהרבה לעקוב ולבקר את אנשי מפלגת נעם) – וזאת לאחר שראה פרסום היחידה באתר Booking אשר אף בו מופיע שמו המלא של הנתבע בצמוד למספר הטלפון להזמנה. בהמשך, ביצע תובע 1 העברה כספית אל הנתבע באמצעות אפליקציית bit, אשר אף בה מופיע שמו של הנתבע באותיות קידוש לבנה.

ח.4. המציאות בה התובעים יוצרים מגע יזום וממוקד עם יריב השקפתי מוכר בתוך מרחב ביתו המוגן, מעלה חשש כבד לטמינת **מלכודת מכוונת ומניפולטיבית**.

ח.5. החשש האמור מתחזק שבעתיים נוכח העובדה שאותם יחידות אירוח, המתוארות בתביעה כ"מתחם צימרים" אינם אלא שתי יחידות אירוח קטנות בנות חדר זוגי אחד כל אחת (כ-25 מ"ר ליחידה), **ללא מתקני נופש המצויים ברוב רובם של הצימרים המסחריים**: אין בהן שום ג'קוזי, אין גינה פרטית, ואפילו הבריכה הקיימת היא בריכת המגורים הפרטית

של המשפחה, הממוקמת בקומת המגורים המשפחתית, אשר השימוש בה מוקצה לאורחים בשעות מסוימות בלבד ומוגבל לחלוטין בשבת. הנתונים הללו מלמדים כי מדובר ביחידות אירוח פשוטות ובסיסיות ביותר, ועובדה זו משתקפת גם במחירן, הנמוך במאות שקלים ממחירו של צימר ממוצע בישראל.

ח.6. בחירתם של התובעים לפסוח על פני מתחמי נופש מובהקים ולבחור דווקא בצימר פשוט וזול, משולל מתקני נופש בביתו של הנתבע – וכל זאת כאשר המימון מבוצע באמצעות כרטיס המילואים המעניק למילואמניק מדי שנה אלפי שקלים המיועדים לנופש – מחזקת את המסקנה הברורה כי אין המדובר בבחירה תמימה של צרכן אותנטי המחפש חופשה.

ח.7. זאת ועוד, כפי שעולה מנספחי כתב התביעה, בתוך חמש דקות בלבד מרגע ביטול ההזמנה, כבר שיגר תובע 1 הודעת ווטסאפ, רהוטה ומנוסחת בטרמינולוגיה משפטית מובהקת ("היא הלבנת פנים על רקע זהותנו... מאלץ אותנו לחלל שבת"); מהירות תגובה זו, לצד סגנונה המשפטי המובהק, מחזקת עוד את ההבנה כי התובעים היו מוכנים מראש, וקיבלו בדיוק את התוצאה שתכננו.

ח.8. לאור האמור, טענת התובעים בכתב תביעתם כאילו חוו "הלם" או "פגיעה נפשית" אינה משקפת מציאות עובדתית, אלא נועדה אך ורק כדי לשוות לתביעה צבעים דרמטיים ומלאכותיים בניסיון להצדיק את הגשת התביעה ואת הסעד הכספי המנופח.

ט. בקשת האיסור פרסום המלאכותית כראיה לחוסר תום לב דיוני

ט.1. קריסת טענת החיסיון לאור חשיפה עצמית מרצון: חוסר תום לב זה מקבל משנה תוקף נוכח התנהלותם הדיונית, אשר בד בבד עם הגשת התביעה, מיהרו להגיש בקשה לנהל את ההליך בדלתיים סגורות ותחת איסור פרסום גורף על שמותיהם. במסגרת בקשה זו הצהירו התובעים בפני בית המשפט כי: "מבקשים כי נטייתנו המינית - שהיא עניין אישי, לא תותר לפרסום ברבים ותהווה עילה לדיון ציבורי". אלא שעיון קל ברשות הרבים הדיגיטלית מגלה כי התובעים בחרו, מרצונם החופשי, להפוך את נטייתם, זוגיותם וזהותם לנחלת הכלל. הם הציגו לראווה בדפי פרופיל ציבוריים פתוחים, הפכו את אותו "עניין אישי" לכלי ניגוח השקפתי ופוליטי בדיונים ציבוריים, ופעלו באופן אקטיבי להפיצו ברשתות החברתיות.

▪ פרסומים פומביים בדבר אירוסין ונישואין של התובעים, המלווים בשלל תמונות זוגיות, מצ"ב כנספח 5

▪ אסופת תמונות זוגיות פומביות של התובעים מתוך הרשתות החברתיות, המעידה כי התובעים בחרו מרצונם להפוך את זוגיותם לנחלת הכלל ולהציגה לראווה קבל עם ועדה, מצ"ב כנספח 6

▪ פוסט ובו הודעה פומבית על רישום לנישואין חד-מיניים בחו"ל; גם בפרסום זה בחר התובע לעשות שימוש בנסיבותיו האישיות ככלי לניגוח פוליטי, הפעם כלפי השר בצלאל סמוטריץ', מצ"ב כנספח 7

▪ פוסט עקיצה כלפי רבנים בציונות הדתית - שהביעו בין היתר עמדה בסוגיות של שמרנות, מצ"ב כנספח 8

ט.2. **ניסיון ליצירת חוסר שוויון דיוני ופגיעה בפומביות הדיון**: לא ניתן ליישב בין בקשתם לבין התנהלותם הציבורית היומיומית. התובעים בחרו לאורך השנים לפרסם ברבים את נטייתם המינית, ואת תחושותיהם לקיפוח והשפלה ביחס שקיבלו בשל נטייתם זו, לעורר דיון ציבורי בנושאים אלה, ואף למתוח ביקורת פומבית על דמויות ציבוריות ופוליטיות המזוהות עם עמדת הנתבע ומפלגת נעם בה היה בעבר מועמד מספר 3. לפתע, עם הגשת התביעה דנן – תביעה העוסקת בדיוק באותן תחושות קיפוח שהרבו לפרסם בעבר – ובניגוד מוחלט להתנהלותם הפומבית, מבקשים התובעים למנוע את פרסום שמם במסגרת הליך משפטי שהם עצמם יזמו. בכך מבקשים התובעים לחסום ביקורת ציבורית לגיטימית על תביעתם, תוך פגיעה קשה בעקרון פומביות הדיון ועקרון השוויון הדיוני וביכולתו של הנתבע להציג את הגנתו באופן פומבי ומלא.

ט.3. **העליהם הציבורי המתוכנן כלפי הנתבע**: התובעים מנסים לאחוז בחבל משני קצותיו: מחד, מבקשים להסתיר את זהותם שלהם מפני ביקורת ציבורית לגיטימית על הגשת תביעה מנופחת, המדיפה ריח של חוסר תום לב קיצוני, כנגד יריב השקפתי שסירב שיכפו עליו לפעול בתוך מרחב ביתו בניגוד לאמונתו, ומאידך מבקשים לחשוף באופן פומבי ומלא את שמו של הנתבע על מנת לנהל "עליהם" ציבורי כנגדו, כדבריהם: "להבדיל משמו של הנתבע שבעניינו ראוי והכרחי כי ידעו את אשר עשה, את פועלו הפסול ואת דעותיו החשובות והארכאיות".

ט.4. חוק איסור הפליה לא נועד להפוך לחרב לשליפה יזומה בידי מחפשי מדון המייצרים פרובוקציות מלאכותיות. התנהלות התובעים נגועה בחוסר תום לב קיצוני, המאיינ את עילת תביעתם מכוח דוקטרינת השימוש לרעה בהליכי משפט.

י. לחלופין: תחולת הסייג מסעיף 3(ד)(1) לחוק

י.1. **החריג הסטטוטורי – אבחנה מותרת מקום שהדבר מתחייב מאופיו של המקום**: לחלופין, וכל ככל שייקבע – חרף כל הטענות שפורטו לעיל – כי הוראות החוק משתרעות על נסיבות מקרה זה וכי יש לראות ביחידות האירוח הביתיות משום "מקום ציבורי", יטען הנתבע כי עומדת לזכותו ההגנה המפורשת הקבועה בסעיף 3(ד)(1) לחוק איסור הפליה. סעיף זה מחריג פעולות שונות וקובע כי התנהלות לא תיחשב כהפליה אסורה: "כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממהותו של המוצר, השירות הציבורי או המקום הציבורי".

י.2. **התנגשות חזיתית בין אופי האירוח המבוקש לבין אופיו של המקום**: בנידון דנן, עסקינן ביחידה אירוח המהווה חלק אינטגרלי ובלתי נפרד מבית מגוריה של משפחה דתית, שאף שהתה במקום באותה השבת בה הגיעו התובעים. התובעים ביקשו לכפות על הנתבע ומשפחתו לקיים ולנרמל בתוך מרחב ביתו הפרטי, תחת אותה קורת גג ולעיני ילדיו ונכדיו, זוגיות חד מינית הסותרת באופן חזיתי את אמונתו הדתית, את איסורי תורתו ואת צביון ביתו. מ"אופיו ומהותו של המקום", קרי מאופיו ומהותו של יחידת אירוח הנמצאת בתוך בית משפחת כנען, מתחייב לא לקבל זוג חד מיני. ועל כן דחיית ההזמנה חוסה באופן מובהק תחת חסותו של החריג הסטטוטורי שקבע המחוקק.

3.י. **רגישותו של מרחב האירוח הביתי לאילוצים ולצביון המקום:** יוטעם, כי תחום האירוח הביתי רגיש מטבעו לאילוצים קונקרטיים, והנתבע – ככל עמיתיו המפעילים יחידות אירוח ביתיות – מוצא את עצמו מסרב מעת לעת לאוכלוסיות רבות ומגוונות, פעמים רבות בניגוד מוחלט לאינטרס הכלכלי והעסקי שלו, אך ורק כדי לשמור על צביון ביתו וזכויות משפחתו. **כך למשל, מסרב הנתבע כבשגרה לפניו של אנשים המבקשים לשכור את היחידות "לפי שעות", אנשים המעוניינים לשחות בבריכה בעיצומו של יום השבת, אורחים המבקשים לקיים מנגל ("על האש") בשבת, או כאלו המבקשים לקיים במתחם מסיבות ואירועים רועשים. איש אינו מעלה על דעתו, בשם עקרונות אוניברסליים של "חופש מדת" או תחת הכותרת של "מקום ציבורי", לכפות אירוח כזה על בעל הבית בתוך חלל מגוריו האישי, ודין נסיבות המקרה דנן להיות זהה.**

4.י. **הכרת שוק התיירות ברלוונטיות של הנטייה המינית לאופיו של המקום - פונקציית הסינון באתר Booking:** תימוכין מובהקים לכך שאופיו ומהותו של מקום הם פרמטרים לגיטימיים שיש להתחשב בהם, וכי נטייה מינית הינה רלוונטית לקביעת אופי היחידה, ניתן למצוא באתר Booking - הפלטפורמה שלטענת התובעים באמצעותה איתרו את היחידה. באתר Booking קיימת פונקציית סינון רשמית ומוגדרת המכונה "travel proud" (המקובלת בעולם האירוח ומקבילה לקטגוריות סינון מוכרות כגון "LGBTQ+ Friendly" או "Gay Friendly"). קיומה של אבחנה מובנית זו, על ידי פלטפורמות התיירות הגדולות בארץ וכן בעולם, מהווה הכרה מסחרית מוחלטת בכך שאירוח זוגות חד-מיניים איננו שירות אחיד או "ניטרלי" המתאים לכל מתחם, אלא פרמטר התלוי בצביונו של המתחם. הנתבע, המנהל את יחידות האירוח בתוך מבנה ביתו ותחת אורח חיים הלכתי, מעולם לא סימן כי הוא נכלל בקטגוריה זו. **העובדה ששוק התיירות עצמו מייצר אבחנה מובנית זו, מוכיחה כי דחיית ההזמנה במקרה דנן אינה נובעת מהפליה אסורה, אלא מתחייבת באופן ישיר ומקובל מ"אופיו וממהותו" של המקום, כמשמעותם בסעיף 3(ד)(1) לחוק.**

יא. הטענה לפגיעה בשמירת השבת והפרת חובת הקטנת הנזק

1.יא. ביום שישי, 2.1.2026, שעות מספר לפני כניסת השבת, שיגר תובע 1 הודעת WhatsApp לנתבע במטרה להזמין את היחידה. מאחר שהתובע עשה שימוש במונח "שבת", הניח הנתבע בתום לב מוחלט כי מדובר בזוג דתי נשוי (גבר ואישה) כמו מרביתם המוחלט של אורחיו. דפוס שיח וסגנון הזמנה מעין זה מאפיינים באופן מובהק ציבור שומר מצוות, והנתבע כלל לא העלה על דעתו תרחיש אחר באותה עת.

2.יא. כאשר הגיעו התובעים לבית המגורים של הנתבע, היה זה כבר לאחר זמן כניסת שבת (השבת נכנסה באותו היום בשעה 16:19, ואילו התובעים הגיעו למקום רק בשעה 16:31). הנתבע, שהיה אותה עת בשנת אבל על אמו המנוחה ז"ל, היה לבוש בבגדי שבת ומיהר לצאת מביתו לעבר בית הכנסת (שם הוא משמש כשליח ציבור (חזן) קבוע בתקופת אבלותו, מתוך מחויבות הלכתית לגשת לפני התיבה ולומר קדיש) נדהם לגלות בפתח ביתו שני גברים, אשר לא נשאו עמם כל סממן דתי חיצוני (כגון כיפה או חולצה לבנה), המגיעים ברכבם לאחר כניסת שבת.

3.יא. בתוך שניות ספורות, נאלץ הנתבע לקבל החלטה ערכית ומצפונית מורכבת הנוגעת לקדושת ביתו, משפחתו וערכיו. **ללא כל הרמת קול, ללא נוכחות של עובדי אורח ברחוב, ומבלי**

שבוצעה – ולו ברמז – הלבנת פנים כלשהי, פנה הנתבע אל התובעים בשקט ובנועם והבהיר להם כי כאדם דתי אין באפשרותו לארחם במרחבו הביתי. התובעים, בתיאום מושלם ותמוה, לא התווכחו, לא ביקשו למצוא כל פתרון חלופי ביישוב, אלא הסתובבו מיד על עקבותיהם, נכנסו לרכבם ונסעו מהמקום. התנהלות זו בזמן אמת מוכיחה כי התובעים לא הוטרדו מחילול השבת שלדבריהם "נכפה" עליהם, או למצער לא ניסו לצמצם את "הנוזק".

יא. זאת ועוד, למפרע הנתבע שם לב כי בשעות שחלפו בין מועד ההזמנה לבין הגעתם בפועל, **התובעים כלל לא ביררו דברים רגילים ואלמנטריים שכל אורח שומר שבת בודק ומבקש לוודא לפני הגעתו** (כגון: האם קיימת ביחידה פלטת שבת, האם ישנו מייחם מים חמים לשבת, או שעוני שבת). חוסר עניין מוחלט זה בפרטים הלכתיים קריטיים הנדרשים לאדם שומר שבת, מלמד כי מצג "שמירת השבת והמסורת" שהציגו התובעים בתביעה היה ריק מתוכן.

יב. אופיה הקצר, השקט והענייני של האינטראקציה

יב.1. האינטראקציה בין הצדדים – אשר מתוארת בכתב התביעה באופן מנופח, מגמתי ומלודרמטי כאירוע השפלה חמור – **ארכה שניות בודדות וקצרות בלבד. במהלכן אמר הנתבע שני משפטים ענייניים בלבד. הדברים נאמרו ללא כל הרמת קול וללא שאף אדם נוסף שמע אותם או היה כלל נוכח באזור.**

יב.2. נראה כי גם בעניין זה, בחירתם של התובעים להציג מפגש קצר וענייני בן שניות ספורות שנערך רק בין התובעים לנתבע כ"השפלה פומבית" "רגע משפיל מאין כדוגמתו" ו"פגיעה חמורה", תכליתה אחת ויחידה: ניסיון להכפיש את שמו של הנתבע, לייצר תהודה, ולנסות לנפח באופן מלאכותי סעד כספי מוגזם, מופרך וחסר כל אחיזה במציאות העובדתית.

יג. מענה פרטני לסעיפי התביעה

- יג.1. מוכחש הנטען בסעיף "פתח דבר".
- יג.2. לא מוכחש הנטען לעניין סמכותו המקומית והעניינית של בית המשפט.
- יג.3. מוכחש הנטען בסעיפים 1-2 לכתב התביעה.
- יג.4. לא מוכחש הנטען בסעיף 3 לכתב התביעה.
- יג.5. מוכחש הנטען בסעיפים 4-14.
- יג.5.א. בתוך כך, יודגש שוב כי מוכחשת מכל וכל טענת התובעים כאילו הגיעו אל הצימר "זמן קצר לפני כניסת השבת". כפי שעולה בבירור מתכתובת ה WhatsApp (נספח 2 לכתב ההגנה), **התובעים הגיעו למקום 12 דקות לאחר כניסת השבת.**

יג.5.ב. זאת ועוד, מוכחשת הטענה המקוממת כאילו הנתבע "הפנה את גבו והסתלק בחזרה לביתו מבלי להציע פתרון חלופי שיאפשר לבני הזוג לשבות ביישוב ולהימנע מחילול שבת". ההפך הגמור הוא הנכון: לאחר חילופי דברים קצרים בני ארבעה משפטים בלבד, **היו אלו התובעים ששובבו את גבם בהפגנות והסתלקו מהמקום**, מבלי שעשו בדל של ניסיון מצדם לפתור את העניין או למצוא חלופה, כשהם מותירים את הנתבע נדהם מן הסיטואציה.

- יג.6. מוכחש מחוסר ידיעה הנטען בסעיף 15 לכתב התביעה.

- יג.7. מוכחש הנטען בסעיף 16 לכתב התביעה.
- יג.8. מוכחש הנטען בסעיפים 17-27. אין בתיאור המצב המשפטי או הפסיקתי המובא שם כדי להקים חבות כלשהי על הנתבע בנסיבות העניין.
- יג.9. מוכחש בסעיפים 28-31 לכתב התביעה. סכום התביעה הינו מופרך, דרקוני, חסר אחיזה במציאות הכלכלית ואינו משקף כל נזק או עוגמת נפש אמיתית.
- יג.10. מוכחש כל סעיף, תתי-סעיף או טענה בכתב התביעה שלא הוכחו במפורש לעיל, אלא אם כן הודה בהם הנתבע במפורש.
- יג.11. כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות לחלופין, עד כמה ובמידה שאינן משלימות זו את זו.
- יג.12. כל טענה וכל עובדה שהנתבע לא הודה בה במפורש יש לראותה כמוכחשת על ידו מכל וכל.
- יג.13. אין בהעלאתה של טענה כלשהי או באזכורה של עובדה כלשהי על ידי הנתבע כדי להעביר אליו את נטל הראיה או ההוכחה

יד. סיכום

- יד.1. העולה מן המקובץ הוא כי דין התביעה דנן להידחות על הסף, ולחלופין להימחק מחמת שאינה מגלה כל עילה משפטית, וכן מחמת חוסר תום לב קיצוני ושימוש לרעה בהליכי משפט (בהתאם לסעיפים 41, 42 ו-43 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018).
- יד.2. כפי שפורט בהרחבה, מכלול הנסיבות האופפות תיק זה שולל את אופייה של הסיטואציה כ"תאונה צרכנית" אותנטית ומקים יסוד מוצק למסקנה מתבקשת כי מדובר בהליך משפטי יזום ומלאכותי. התובעים עותרים להחלה דרקונית ומעוותת של דיני המשפט הציבורי אל תוך רשות היחיד המובהקת ביותר – בבית מגורי משפחתו הפרטי של הנתבע.
- יד.3. קבלת התביעה פירושה כפייה אידיאולוגית דורסנית, המבקשת לאנוס אדם שומר מצוות (חרד"לי) לפעול בתוך דל"ת אמותיו בניגוד מוחלט לאמונתו, לצביון ביתו ולאיסורי תורתו ומצפונה של משפחתו, תוך רמיסה אנושה של זכויותיו החוקתיות המעוגנות בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
- יד.4. דברים אלו מקבלים משנה תוקף נוכח עתירתם הדרקונית של התובעים לסעד כספי מופרך, נקמני ומנופח בסך 156,816.4 ש"ח, שנועד אך ורק להכאתו הכלכלית של הנתבע, קצין מילואים מצטיין (סא"ל במיל') אשר הקדיש את חייו לביצור ביטחון המדינה, ותוך התעלמות מוחלטת מכך שאף אם היה החוק חל (והוא אינו חל), הרי שהמקרה דנן חוסה באופן מובהק תחת החרג הסטטוטורי הקבוע בסעיף 3(ד)(1) לחוק.
- יד.5. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה דנן על הסף או לגופה, להורות על ביטול צו איסור הפרסום הארעי שניתן במעמד צד אחד מחמת חוסר השוויון הדיוני המשווע שהוא מייצר, ולחייב את התובעים ביחד ולחוד בהוצאות משפט ריאליות ובשכר טרחת עורך דין בשיעור הולם בתוספת מע"מ כדין, המשקף את אופיו הפסול של קמפיין יח"צני זה.

אלעדי ויזל, עו"ד

ב"כ הנתבע

רשימת נספחים

מספר נספח	כותר הנספח	עמודים
1	ייפוי כח	14
2-8	פרסומים ופוסטים פומביים של תובע 1	16

נספח 1

ייפוי כוח

עמוד 14

ייפוי כח

אני הח"מ יגאל כנען ת"ז 54678206

ממנה בזה את עו"ד

חיים בלייכר ו/או מנשה צ. יאדו ו/או עדי קידר ו/או משה פולסקי ו/או ערן שורץ ו/או אלעדי ויזל ו/או יוסף בן ברוך ו/או נתי רום ו/או דניאל שימשישילי ו/או אסף גונן ו/או אביחי חגיבי ו/או אברהם סופר ו/או דוד הלוי ו/או יצחק בס ו/או יהודה שריקי להיות בא כוחי, להופיע בשמי ולייצגי. בפני כל אדם, בית משפט, בית דין, לשכת הוצל"פ, משטרת ישראל, רשויות התביעה הצבאית והאזרחית, חברות ביטוח, בורר, רשות עירונית, רשות ממשלתית וועדה רפואית, וכל רשות אחרת עפ"י דין עד לדרגתם העליונה ביותר

בעניין: קורב נגד כנען

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיה בא כוחי רשאי לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן הכל בקשר לעניין הנ"ל לכל הנובע ממנו כדלקמן:

- לחתום על ולהגיש בשמנו כל תביעה או תביעה שכנגד, ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות ערעור, ערעור, דיון נוסף, הודעה, טענה, השגה, ערר, תובענה, עתירה, או הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל.
- להזמין עדים, למנות מומחים, ולעשות כל הפעולות לפי תקנות סדרי הדין ו/או כל דין הקיימים שיום ושיהיו קיימים בעתיד.
- להתפשר ולחתום לפי שיקול דעתו של בא כוחי בבית המשפט או מחוצה לו.
- לחתום בשמנו על קובלנות פליליות למיניהן וכן על דרישות עפ"י כל חוק.
- להופיע בשמנו ולייצגנו בכל תביעה ייצוגית על פי תקנות סדר הדין ועל פי כל חוק.
- להעביר את הסמכויות שבייפוי כח זה, כולן או מקצתן, לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים. למנות ולפטר עו"ד ולמנות אחרים במקומם.
- הנני מאשר את מעשי בא כחי או מעשי ממלאי מקומו בתוקף ייפוי כוח זה מראש.

הכתוב דלעיל ביחיד יכול את הרבים ולהפך.

ולראיה באתי על החתום: 28/01/2026

יגאל כנען

חתימה

תאריך

איתן

29.1.26

הריני מאשר את חתימות מרשי הנ"ל:

חתימה

תאריך

נספחים 2-8

פרסומים ופוסטים פומביים של

תובע 1

עמוד 16

נעם

נולדת בז' במרחשוון, היום שבו שואלים את הגשמים, היום שבו מסתיים הקיץ. למחרת ירד הגשם הראשון, ודרך החלון שבבית החולים יכולנו לראות את הסתיו ואני חשבתי, הנה, זה הסתיו הראשון שלך, ריח של התחדשות באוויר, וכמו הזרעים והפקעות והצמחים שבאדמה גם אתה חפץ עכשיו לצמוח ולגדול ולפרוח. פרח קטן. בימים האלה של ראשית החורף יש תמיד תקווה גדולה וגם חשש. תקווה לכך שבקשותינו לשנה גשומה ופוריה אכן תענינה וחשש מפני סערות משחיתות או ימים שחונים.

גם הרגשה שמלווה אותי בימיך הראשונים [היא] תקווה גדולה מהולה בחשש גדול. תקווה שנדע לספק לך חום ואהבה בכמות הדרושה לך, וחשש: האם תדע לנצלם ולהפוך אותם לכח שמצמיח אותך מעלה למרות הסערות המתחוללות בחוץ? בכל שנה יהיה לך סימן קטן, כאשר יגיע הגשם הראשון וריח האדמה יעמוד באוויר תדע, גדלת בשנה. תוכל להביט קדימה אל עבר החורף והשנה החדשה, לרקום חלומות ולהאמין שעם הגשם שיבוא והשמש שתזרח אחריו הם יתגשמו.

"צחוק עשה לי אלוקים, כל השומע יצחק לי" אמרה שרה וקראה לבנה יצחק, בכך קבעה כי שמו של אדם איננו רק קוד או סימן אלא ביטוי לחוויה הקשורה בלידתו.

נועם קראנו לך ואנו מאמינים כי שמך איננו רק ביטוי לחוויה שאנו חווים היום סמוך ללידתך, אלא יהיה חלק ממך, חלק מן האישיות שתצמח ומכוחותיך שלך. ואתה בנתיים תעלה ותגדל. פרח קטן.

את הדברים הללו אמרה אמי היקרה ביום הברית שלי לפני קצת יותר מעשרים וארבע שנים. כבר אז, בטקס בו נכנסתי בבריתו של אברהם אבינו והצטרפתי לקהל ישראל, נקשר בי השם היפה נעם, שתמיד כל כך אהבתי ונהיה לחלק בלתי נפרד ממני, מאישיותי ומכוחותי.

שמי מופיע בכמה הקשרים בתנ"ך; שלמה המלך בחר בספר משלי לתאר באמצעותו את דרכיה הנעימות של התורה: "דַּרְגִּי דְרָכֵי־נְעָם וְגִלְנִי־בִּטְבוּתָהּ לְשָׁלוֹם". הפרשן הפרובנסאלי ר' לוי בן גרשום, פירש את הפסוק הזה לפני כשבע מאות שנה וכתב:

"הנה דרכי התורה הם דרכים שינעמו וימתקו מאד לאדם כי לא העמיסה על האדם שום מעמס יקשה לו אבל כל מה שבה מן המצות והאזהרות הם דברים ערבים ורצויים בעצמותם לא כנימוסי הגוים שהיו מעמיסים בהם דברים קשים גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם וכל נתיבות התורה הם שלום לגוף לנפש כמו שהתבאר מדברינו בדברי התורה כי כלם ישירו אל בריאות הגוף ובריאות הנפש."

הנביא זכריה בחר לתאר באמצעות שמי ב'משל הרועים' שתי שיטות שונות להנהגת העם: "וְאֶקְחָלִי לְשָׁנִי מִקְלָלוֹת לְאֹסֵד קְרָאתִי נֵעָם וְלְאֹסֵד קְרָאתִי חֲבָלִים וְאֶרְעָה אֶת־הַצֹּאֵן" –המילים 'נעם' ו'חבלים' מתפרשות בפירוש 'מצודת ציון' באופן הבא: 'נעם' - מלשון נעימות ומתוק ואהוב ו'חובלים' - מלשון חבלה והשחתה. זכריה קובע למעשה שעל המנהיג לדעת לתמרן בהנהגתו את העם בין 'הנעם' לבין 'החבלים', עליו לקבוע בתבונה וברגישות את אופן השימוש בשבט השלטון; מתי עליו לנהוג ברכות ומתי בהלקאה.

בשנה שחלפה הוקמה בישראל מפלגה הנושאת את שמי היפה, אשר אמנם חרטה על דגלה את השם נעם אך בחרה להלקות השכם והערב במקל החבלים, בלי טיפת נעם. המפלגה הזו, כמו גם דבריהם של רפי פרץ ויגאל לווינשטיין ושל רבנים חבלים אחרים, הן קריאות תיגר משחיתות המופנות נגד הקיום שלי, נעם. מדובר בגידופים כלפי חלק בלתי נפרד מזהותי ומיישותי, כפי שלקח לי שנים רבות להבין.

כאשר אני שומע את דברי הבלע של החבלים, אני נזכר בתהיה של אמי בברית: האם אדע לנצל את החום

חבר הכנסת אבי מעוז

מה עוד נותר לומר?

זה עתה פרסמת מכתב ארוך ששלחת לפעילי מפלגתך. מכתב שתכליתו (שוב) להלבין פנים של אדם, ועל המוקד של שנאתך היוקדת נמצא הפעם יו"ר הכנסת ח"כ אמיר אוחנה. כתבת שאתה "מלא בושה" מהעובדה שהכריזו קבל עם ועדה בטקסים הממלכתיים על כניסתו של "יו"ר הכנסת ובן זוגו". לא סתם בחרת לצאת על כך למתקפה. עבורי ועבור רבים אחרים הייתה זו נקודת אור בחשכת הימים האלה - לשמוע כיצד מברכים את יו"ר הכנסת ובן זוגו, בפשטות, בלי פאתוס, מתוך כבוד לאופן שבו בחר לחיות את חייו על פי השקפתו ורצונו. בוודאי שלא ממך אבקש לתבוע את עלבוני ואת עלבון חבריי - אוזניך ערלות ומשפתיך ניגר נהר של רעל שלא ניתן לסכור.

אולם לחברי הממשלה, הממשלה שהכשירה אותך ומתירה לאדם מלא שנאה וגזענות שכמוך לבוא אחר כבוד בקהל בני אדם, אשמח להזכיר נקודה קצרה ממקורותינו. כאשר בעל הסעודה המפורסם גירש את בר קמצא בבושת פנים חכמי ירושלים שהיו נוכחים בסעודה מילאו פיהם מים ולא מיחו. בר קמצא התמלא בבושה וכלימה - מהתנהגותו של בעל הסעודה אך יותר מכל נוכח שתיקתם של חכמים. אמר בר קמצא בליבו "הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביה, שמע מיניה קא ניחא להו (=הואיל וישבו חכמים ולא מיחו בו, הרי שנח להם)". כתוצאה מתחושתיו הקשות הלך בר קמצא והסית את קיסר רומי נגד היהודים, והסוף ידוע.

אשתמש במילותיך שלך: "התמלאתי בושה וכאב, עד לעומק נשמתי, עת מדינת ישראל ונציגיה הרשמיים" נתנו (ונותנים) דרור להתנהגות ארוורה כמו שלך. ואשאל: עד מתי תחרישון? איך יעלה על הדעת שחבר בקואליציה מתנהג בצורה כזו ואתם אינכם מוחים? השאלה הזו מופנית גם כלפי הציבור הגדול שתומך בקואליציה הזו והיא באה כוח. ובאשר לך, חבר הכנסת אבי מעוז, אתפלל שאולי יום אחד תשמע את זעקת הכאב שאתה גורם בעולם - אני מאמין שאם תעשה אוזנך כאפרכסת יתכן ותגלה שהיא נשמעת מסוף העולם ועד סופו.

הדרשה מלאת השנאה היוקדת נגד להט"ב שנשא הרב צבי קוסטינר, מרבני מפלגת נעם, לפני צאן מרעיתו שגמע את דברי הבלע בשקיקה מבלי שאיש מהשומעים מיחה בידו, מעוררת בי תחושות קשות. כתגובה לכך אני משתף כאן שוב את פוסט היציאה שלי מהארון.

רוחות רעות מאוד מנשבות כאן בארץ - צריך לשפשף את העיניים כדי להאמין. איזה דברי בלע איומים אנחנו עתידים עוד לשמוע מצד חברי כנסת ישראל? האם בני עם שסבל כל כך הרבה מרדיפות והדרה לא מסוגלים להבין את החשיבות של השמירה הקדושה על זכויות מיעוטים? וברוח ימי החנוכה - "לא ארץ נכריה לקחנו ולא ברכוש נכרים משלנו" - זוהי הארץ של כל חלקי החברה הישראלית על גווניה השונים - לא ניתן להופכנו לאזרחים מסוג ב'!

YNET.CO.IL

סטרוק: רופא יוכל לא להעניק טיפול שנוגד את אמונתו. רוטמן: בעל מלון יוכל לא לארח הומואים

Aviel Rosenbaum Corb נמצא עם Noam Corb Rosenbaum

3 ביוני 2022

"תפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי"

שמחים ונרגשים נעם ואביאל

110 תגובות 2 שיתופים

317

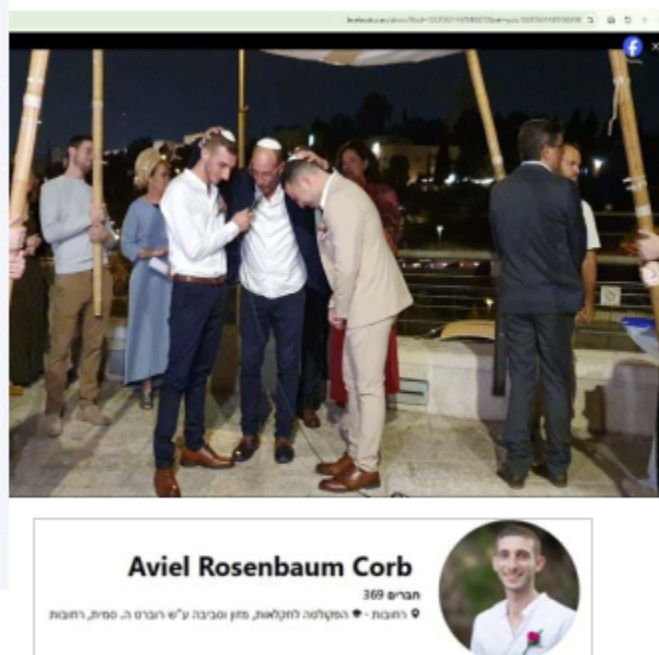
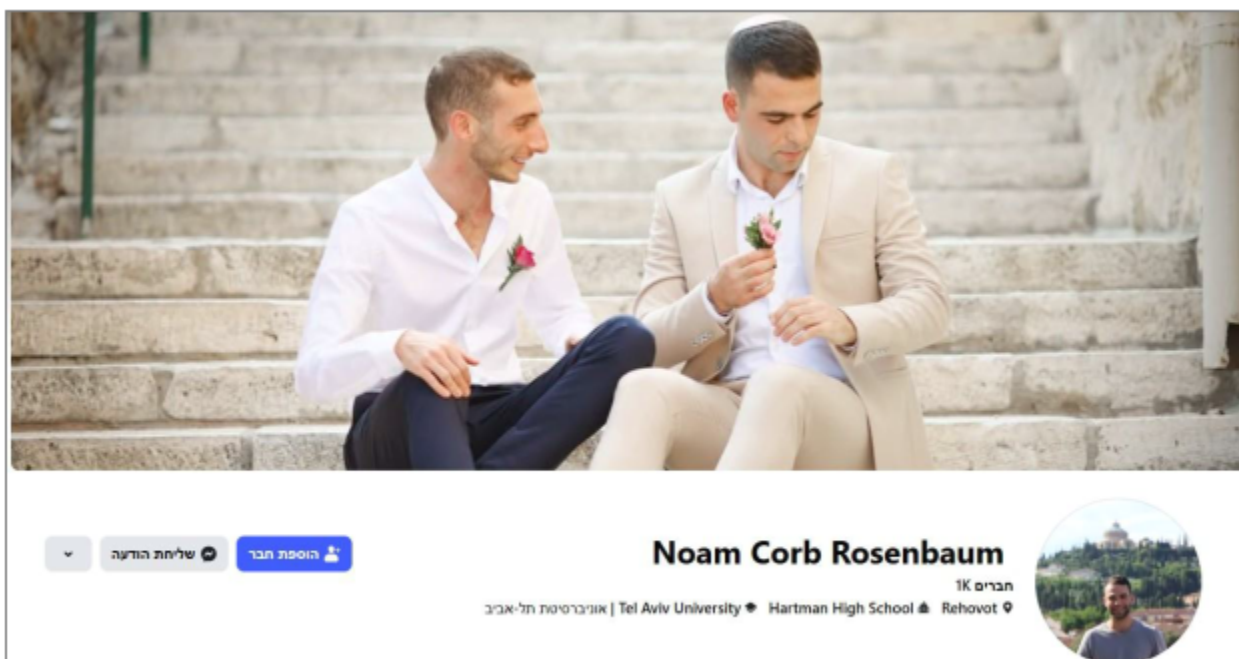

ובני ציון גילו ושמחו ביהנה אלהים כי נתן לכם את המנוחה לצדקה ויחד לכם גשם מנוחה ומקוש בראשון:
(יואל ב', כ"ג)

למרגלות חומותיה של עיר הנצח, הצטרף גם הקב"ה לבכ"ים והתרגשותם של שני ילדי חשוון שכרכו אתמול את גורלם
זה בזה. כסימן ברכה לעולם ונחתם לחתונתם המסיר את הגשם הראשון. היורה... עוד

הפוסט של Noam Corb Rosenbaum

...

Noam Corb Rosenbaum נמצא עם Aviel Rosenbaum Corb

16 בינואר 2023

כמו באגדה על האוצר תחת הגשר, לפעמים צריך להרחיק עד לקצה העולם כדי למצוא מטמון יקר שנמצא כבר ברשותך. לעת עתה מדינת ישראל אינה מכירה בנישואין כמו שלנו. נאלצנו לנדוד לשם כך אל הנכר כדי שחתימתנו המנומנת של פקיד דני תקנה לנו את הזכות להירשם כנשואים במדינתנו האהובה. הקלטותיו של סמוטריץ' שנישאות על גלי האתר מהמולדת, כמו גם המהפכה המשפטית המתרגשת ובה אין מוסיפות תקווה בנושא הזה. כולי תפילה שבעתיד הנראה לעין זכויותינו תהיינה כשל אחד האדם...